

Hoge daken, veel wind

Rotterdam had en heeft waarschijnlijk nog steeds een voortrekkersrol op het gebied van dakgroen. Op dat glanzende blazozen zijn het laatste halfjaar wel een aantal lelijke smetjes gekomen. Allereerst natuurlijk de rel rondom de parkeergarage Westblaak. De foto's die Nico Hendriks op de site van Bouwwereld plaatste, waren ontluisterend, maar uiteindelijk bleek de soep niet zo heet gegeten te worden als deze werd opgediend. De massale sterfte van Hedera tegen deze grootste groene gevel van Nederland bleek zich redelijk snel te hebben hersteld, overigens wel met een stevige rekening voor inboet voor de opdrachtgever en de aannemer. Wellicht een goed idee om over een of anderhalve maand eens te gaan kijken of de gevel dit seizoen wel goed uit de winter is gekomen. In deze uitgave van Dak&Gevel Groen staat opnieuw een Rotterdam-project negatief in de spotlights. Het is hommeles tussen de aannemer en de gemeente over de afronding van wat het meest prestigieuze dakpark van Nederland moest worden. Het probleem zit hem dit keer niet in vorstschade door een onverwacht strenge winter, maar in onenigheid over meerwerk en een huizenhoge leiding van de stadsverwarming, die klaarblijkelijk over het hoofd is gezien.

Meestal vindt de aannemer het niet zo vervelend dat er fouten worden gemaakt

Het verhaal dat u in deze uitgave van Dak&Gevel Groen kunt lezen is wat sterker aangezet dan u normaal van ons gewend bent. Het verhaal in kwestie is ongeveer een half jaar bij de redactie van dit vakblad in voorbereiding geweest. Wij hebben in die periode de gemeente herhaaldelijk om commentaar gevraagd en hun visie op het gebeuren gevraagd. Meer dan goedbedoelde standaard pr-verhaaltjes kregen we daar jammer genoeg niet op terug. Dat is jammer, maar wij moeten nu eenmaal een keer naar de drukker.

Wat in Rotterdam is gebeurd, is – voor zover ik mijn vinger erachter kan krijgen – gelukkig niet symptomatisch voor de sector, maar jammer genoeg wel voor institutioneel groen. Het gebeurt daar nog maar al te vaak dat tijdens de voorbereiding cruciale zaken over het hoofd worden gezien, met dramatische projecten, zoals in Rotterdam, en dramatische kostenoverschrijdingen tot gevolg. Meestal vindt de aannemer het niet zo vervelend dat er fouten worden gemaakt. Hij herstelt die maar al te graag, met een leuke meerwerkfactuur.

Alleen maar hopen dat mensen groene daken gaan bouwen, alleen omdat het leuk en duurzaam en innovatief is, lijkt me wat naïef

De reputatie van Rotterdam is voor een groot deel gebaseerd op het Rotterdamse subsidiemodel. Daar komt, als het als het aan dijkgraaf Van Haersma Buma ligt, een eind aan. Persoonlijk vind ik het erg kort door de bocht om te constateren dat subsidiëren niet werkt. We lezen er iedere dag over. Tien, vijftien jaar geleden werd de katalysator gesubsidieerd.

Nu is deze standaard. Je zou misschien wel kunnen concluderen dat er op dit moment geen geld voor is. Dat lijkt wel een zinnig argument, maar de dijkgraaf vergeet te erkennen dat we als maatschappij een verantwoordelijkheid hebben voor wat betreft waterretentie en dat je bedrijven en organisaties zult moeten compenseren voor hun investering in het grotere algemene belang. Alleen maar hopen dat mensen groene daken gaan bouwen, alleen omdat het leuk en duurzaam en innovatief is, lijkt me wat naïef. Misschien een goed idee als waterschappen dit voortaan gaan subsidiëren. Volgens mij zit daar nog geld.

Met vriendelijke groet,
Hein van Iersel